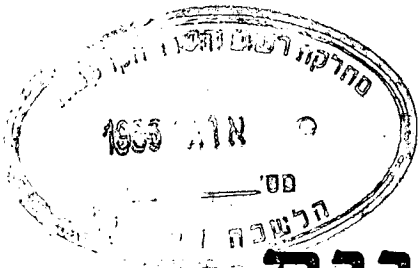

רשומות

קובץ התקנות

2 באוגוסט 1956

626

כ"ה באב תשט"ז

עמוד	
1106	תקנות העברת קרקעות (הוכחת זהות), תשט"ז—1956
1106	תקנות הסגר בעלי חיים (תיקון), תשט"ז—1956
1108	החלטת הכנסת בדבר הוראות המגדילות או המטילות מכס
1108	צו שבח מקרקעים (פטור) (מס' 3), תשט"ז—1956
1108	צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל — מס' 7), תשט"ז—1956
1109	צו הרכבים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש עוקף רמלה), תשט"ז—1956
1109	צו ההגנה (היובלת חלב), תשט"ז—1956
מדור לשלטון מקומי	
1110	חוק עזר לאלטירה (מס עסקים מקומי), תשט"ז—1956
1113	חוק עזר לאלטיבה (אספקת מים), תשט"ז—1956
1118	חוק עזר למנשה (הסדרת השמירה), תשט"ז—1956

פקודת העברת קרקעות

תקנות בדבר הוכחת זהות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת העברת קרקעות י, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. החותם במשרד ספרי האחוזה על מסמך הטעון רישום בספרי האחוזה יוכיח את זהותו על ידי תעודת זהות או דרכון.
2. על אף האמור בתקנה 1 רשאי רשם הקרקעות לרשום מסמך, אם חותמו ידוע לו ידיעה אישית או אם זהותו של החותם הוכחה להנחת דעתו בכל דרך שהיא.
3. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ו בתשרי תשי"ז (1 באוקטובר 1956).
4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות העברת קרקעות (הוכחת זהות), תשט"ז—1956".

הוכחת זהות

סמכות הרשם

תחילה

היום

פנחס רוזן
שר המשפטים

י"ב באב תשט"ז (20 ביולי 1956)
(המ' 70142)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק פ"א, עמ' 555.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר אגרות הסגר בעלי חיים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945 י, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 15 לתקנות הסגר בעלי חיים¹ תבוא תקנה זו:
- אגרות. 15. (1) בעד בדיקת בעלי חיים שיובאו — למעט בהמות כמפורט בתקנת משנה (2) — תשולם אגרה בשיעור הנקוב להלן לצד כל סוג:

החלפת
תקנה 15

אגרה לכל ראש
בפרוטות

סוג

3000	(א) סוסים, גמלים ובקר
1000	(ב) כבשים ועזים
2000	(ג) חזירים
	(ד) עגלים, סייחים, גמלים או חזירים
1000	בלתי גמולים
500	(ה) סלאים וגדיים
250	(ו) עופות
.50	(ז) אפרוחים בני יום וביצי דגירה

¹ ע"ר 1045, תוס' 1 מס' 1437, עמ' 155.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1608.

(2) בעד בדיקת בהמות שיובאו לשם שחיטה בתחנת הסגר ישולמו
אגרות בשיעור הנקוב להלן לצד כל סוג —
(א) לרופא וטרינרי — לתקופה שבה עצורה הבהמה בתחנת
ההסגר —

אגרה לכל ראש בפרוטות	ס ו ג
	(1) בקר, למעט עגלים שמשקלם פחות מ-100 ק"ג 3000
1500	(2) עגלים שמשקלם פחות מ-100 ק"ג 1500
1000	(3) כבשים, עזים או חזירים 1000

(ב) לרשות מקומית — לתקופה שבה עצורה הבהמה בדיר בית המטבחים של הרשות המקומית, או לרופא הוטרינרי — לתקופה שבה עצורה הבהמה במקום שאושר על ידי מנהל השירותים הוטרינריים —

אגרה לכל ראש בפרוטות	ס ו ג
	(1) בקר, למעט עגלים שמשקלם פחות מ-100 ק"ג 1500
750	(2) עגלים שמשקלם פחות מ-100 ק"ג 750
500	(3) כבשים, עזים או חזירים 500

(3) נוסף על האגרות המפורטות בתקנות משנה (1) ו-(2) תשולם בעד
בדיקה שלהלן אגרה בשיעור הנקוב לצדה:

אגרה לכל ראש בפרוטות	ב ד י ק ה
500	(א) טוברקולין, מלאין או דורניה 500
250	(ב) דם לברוצלוזיס 250
50	(ג) דם של עופות 50

(4) מנהל השירותים הוטרינריים רשאי להורות שבמקרים המפורטים
להלן תשולם אגרה בשיעור הנקוב לצדה:

האגרה לכל ראש כל יום בפרוטות	ה מ ק ר י מ
500	(א) סירב או התרשל בעל בהמה להעביר את בהמתו מההסגר אחרי תום התקופה שנקבעה בתוספת 500
	(ב) סירב או התרשל בעל בהמה לשחוט את בהמתו תוך התקופה שנקבעה בתקנה 17 (א) 1000

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הסגר בעלי חיים (תיקון), תשט"ז—1956".

ק ד י ש ל ו ז
שר החקלאות

ט"ז באב תשט"ז (24 ביולי 1956)
(חמ 73821)

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (מס' 30), תשט"ז—1956, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום י"ז באב תשט"ז (25 ביולי 1956)

ישראל ישיעיהו-שרבי

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 10, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 204; ס"ח 188, תשט"ז, עמ' 150.
² ס"ח 623, תשט"ו, עמ' 1002.

חוק מס שבח מקרקעים, תש"ט—1949

צו בדבר פטור ממס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 (א) לחוק מס שבח מקרקעים, תש"ט—1949, אני מצווה

לאמור:

1. אגודת שוחרי האוניברסיטה העברית בארץ ישראל מאושרת בזה לצרכי סעיף 6 (א) לחוק מס שבח מקרקעים, תש"ט—1949.

2. לצו זה ייקרא "צו מס שבח מקרקעים (פטור) (מס' 3), תשט"ז—1956".

לוי אשכול

שר האוצר

ט"ז באב תשט"ז (24 ביולי 1956)
(חם 72310)

¹ ס"ח 21, תש"ט, עמ' 174.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר הטלת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943, תחול על מסילות ברזל אלה:

(1) מסילת הברזל המהווה את שלוחת מאסף הדלק חיפה והנמצאת בקרבת גשר "של" בחיפה, בקטע מקילומטר 0.021 עד קילומטר 0.111 לאורך המסילה האמורה, כמסומן בתשריט מס' חז/אד/13 החתום על ידי;

(2) מסילת הברזל חיפה — בצת, בקטע מקילומטר 1.745 עד קילומטר 1.793 לאורך המסילה האמורה בקרבת גשר "של" בחיפה, כמסומן בתשריט מס' חז/אד/13 החתום על ידי.

¹ ע"ר 1043, תוס' 1 מס' 1303, עמ' 40.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

2. העתק התשריט האמור מוצג לעיון בשעות העבודה הרגילות בכל אחת מהלשכות האלה:
- (1) הלשכה הראשית של אגף רישום והסדר קרקעות, מגרש הרוסים, ירושלים;
- (2) לשכת רישום הקרקעות, משרד ספרי האחוזה, חיפה.
3. לצו זה ייקרא "צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל — מס' 7)", השם תשט"ז—1956.

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

י' באב תשט"ז (18 ביולי 1956)
(חמ 75501)

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

תחולת הפקודה
על הדרך

1. הפקודה תחול על הדרך ברוחב עד 40 מטר המתחילה בנקודת ציון 149.730 — 137.390 בקירוב, על הכביש תל-אביב — ירושלים ומסתיימת בנקודת ציון 147.000 — 139.490 בקירוב, המסומנת לשם זיהוי בקו אדום במפה מס' כ/2900, הערוכה בקנה מידה 1:20.000, והחתומה ביד שר העבודה.

רשות לעיון
בהעתק המפה

2. העתק המפה נמצא במחלקת העבודות הציבוריות, מחוז תל-אביב, שכונת אבירי, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיון בו בשעות העבודה הרגילות.

השם

3. לצו זה ייקרא "צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש עוקף רמלה)", השם תשט"ז—1956.

מ ר ד כ י נ מ י ר
שר העבודה

ח' באב תשט"ז (16 ביולי 1956)
(חמ 75050)

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 71, תשי"א, עמ' 74.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו בדבר הובלת חלב

בתוקף סמכותי לפי תקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944¹, אני מצווה לאמור:

הנדרות

1. בצו זה —

"הובלה" — הובלה בכלי רכב;
"מיכל" — כד עשוי מפת מגולוון או מיכל אחר שאושר על ידי המפקח, למעט בקבוק;

¹ ע"ר 1944, תוס' 2 מס' 1359, עמ' 726.

„טנק“ — טנק מבוודר המיועד במיוחד להובלת חלב בלבד ;
 „מכוסה“ — מכוסה בכיסוי או בגג העשויים להגן על החלב מפני קרני השמש וחום, לרבות
 אבזרין (ברזנט) ;
 „מפקח“ — כמשמעותו בפקודת הפיקוח על המזונות, 1942.²

- הסדרת הובלה 2. לא יוביל אדם חלב לשם עסק אלא בטנק, או בכלי רכב כשפי המיכל סגור והמיכל כולו מכוסה.
- שמירת דינים 3. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.
- ביטול 4. צו ההגנה (הובלת חלב), תשט"ז—1956, שפורסם בעתונים „הארץ“ ו„דבר“ ביום י"ח בסיון תשט"ז (28.5.1956) — בטל.
- השם 5. לצו זה ייקרא „צו ההגנה (הובלת חלב), תשט"ז—1956“.

א ב י נ ע ם ה ל ו י
 רשות מפקחת

י"ד באב תשט"ז (22 ביולי 1956)
 (חם 740018)

² ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1178, עמ' 3.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941 פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 חוק עזר לאל-טירה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945,² מתקינה המועצה המקומית אל-טירה חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה —
 „המועצה“ — המועצה המקומית אל-טירה ;
 „עסק“ — עסק או מלאכה מן המפורטים בתוספת ;
 „עוסק“ — כל עוסק בעסק בתחום המועצה ;
 „מס“ — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה ;
 „ראש המועצה“ — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;
 „שנה“ — שנת כספים.

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי ה-30 בספטמבר, או אם חדל לעסוק והוריע על כך למועצה לפני ה-1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ע"ר 1045, חוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

- (ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.
 (ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.
 (ד) עוסק ששילם את המס והתחיל לאחר מכן לעסוק באותו מקום בעסק חדש, ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים, האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה־1 באפריל, אולם לפני ה־1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה־30 בספטמבר ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב, כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור, כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

5. אדם שעשה אחת מאלה:

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב),

דינו — קנס 20 לירות ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף של 2 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדיון.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956).

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס בשנת 1956/57, והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאל-טירה (מס עסקים מקומי), תשט"ז—1956“.

השם

פטור

תחילה

הוראות מעבר

תוספת

שיעור המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
30	מאפייה או תנור	5	אופניים — השכרה ותיקון
15	מגהצה או מכבסה	15	בגדים משומשים — מכירה
20	מונית	10	ביצים — מכירה
	מחצלאות —	50	בית קפה
15	קליעת מחצלאות	30	בנאי
50	חברה לשיווק מחצלאות	30	בלוקים לבנין — תעשייה
20	מכשירים חקלאיים — מכירה	30	בנק
20	מסעדה או מזנון	20	גזוז — מכירה
15	מרכיב ומתקן פרוטות		גידול בקר —
25	נגר	5	לכל פרה חולבת
	נעלים —	2	לכל ראש בקר אחר למעלה מראש אחד
15	מכירה	1,500	גידול צאן —
10	תיקון	10	לכל ראש למעלה מראש אחד
20	נפט		דגים — מכירה
40	נפט — מכירה		הובלה —
10	סוללות חשמליות (סוכנות ומילוי)	25	מכונית משא — לכל מכונית
20	סיד — מכירה	5	לכל סוס, פרדה או גמל
15	ספר	2	לכל חמור
15	עורות — מכירה	15	זרעים — מכירה
15	פחח	50	חברת אוטובוסים
15	פחמים, חמרי הסקה — מכירה	15	חייט לבגדי גברים
30	גידול פרי הדר לשם מכירה	15	חלב — איסוף
15	צרכי הלבשה וסדקית — מכירה	75	חברה לשיווק חלב
15	קליעת סלים וחפצי קנים	20	חנות מכולת שמספק לקוחותיה —
20	קצב או אטלז	25	עד 150
15	רופא וטרינרי	30	151 עד 200
20	רופא עיניים	25	201 ומעלה
25	רופא שיניים	25	סחנת קמח
30	רופא אחר	20	סייח
20	רעפים — תעשייה	25	טרקטור
10	תופרת לבגדי נשים וילדים		ירקות ופירות —
		10	מכירה קמעונית
		50	חברה לשיווק ירקות

סוויילח עבד אל-האדי מנסור

ראש המועצה המקומית אל-טירה

נתאשר.

כ"ב בתמוז תשט"ז (1 ביולי 1956)
(חמ 81062)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאל-טייבה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אל-טייבה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — מעיינות, בארות, בורות, מיכלים, צינורות, אמות-מים, משאבות, ברזים ציבוריים, שקתות, וכל המבנים, המכונות, המיתקנים והאבזרים המשמשים לשאיבת מים, אצירתם, העברתם, אספקתם והסדרתם, למעט רשת מים פרטית;

„מפעל מים של המועצה” — מפעל מים שהמועצה הקימה או רכשה את הבעלות עליו או את הזכויות להחזקתו, בין שהוא שואב את מימיו באזור שיפוט המועצה ובין מחוצה לו, בין שמימיו מופקים על ידי המועצה או על ידי אחרים, ובין שהם נקנים על ידי המועצה ממפעל מים אחר או מכל רשות אחרת;

„מפעל מים פרטי” — כל מפעל מים באזור שיפוט של המועצה שאינו מפעל מים של המועצה;

„רשת מים פרטית” — אבזרים או מכשירים אחרים, למעט מונה, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לנכס;

„מונה” — המכשיר שהותקן ברשת מים פרטית לשם קביעת כמות המים המסופקת לנכס;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת מים פרטית, בכולה או במקצתה;

„אבזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, בריכות, מנהרות, מסננים, תעלות, סכרים או תאי בקורת;

„ברז ציבורי” — מזרקה, צינור עומד, שסתום, ברז או מכשיר שמשתמשים בהם או שעומדים להשתמש בהם לאספקת מים לציבור או בקשר לכך, ושהוקמו או הותקנו על ידי המועצה או המנהל והם רכוש של המועצה;

„תצרוכת בית” — תצרוכת מים לאדם או לבהמה, לכביסת בית, לשטיפה, לניקוי ולהשקאת גינות פרחים שאינן משמשות לעשיית רווחים;

„בנין” — כל בנין או מבנה או חלק ממנו, המשמש כיהידת דיור נפרדת, לרבות בית מלון, פנסיון, מחסן, בית סחורה, משרד, חנות, בית-מלאכה, בית-חרושת וכל קרקע המשמשת או התפוסה ביחד עם הבנין, כגן, כחצר או באופן אחר;

„אדמה חקלאית” — קרקע — שאינה בנין — והיא מעובדת, לרבות אדמה ראויה לעיבוד המוברת מומן לזמן במסגרת מחזור הגידולים הרגיל;

„נכס” — בנין, קרקע תפוסה או בלתי תפוסה, או אדמה חקלאית שבאזור שיפוט של המועצה;

„בעל” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מן הנכסים, או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כמורשה, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר, שוכר משנה, חוכר או חוכר משנה ששכר או חכר נכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק בנכס למעשה כבעל או כשוכר או כחוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה בכתב על ידי ראש המועצה ;

„המועצה“ — המועצה המקומית אל-טייבה ;

„מנהל“ — פקיד המועצה שנתמנה על-ידי המועצה להיות מנהל לצורך חוק עזר זה, לרבות אדם שהמנהל העביר אליו בכתב את סמכויותיו, כולן או מקצתן ;

„שטח בנוי“ — אותו חלק של שטח שיפוט המועצה המותחם על-ידי הגושים 7841, 7842, 7846, 7847, 7848, 7849, 7850 עד 8050, 8057 עד 8064 עד 8071.

וערת מים 2. המועצה תמנה ועדת מים ולא פחות ממחצית חבריה יהיו חברי המועצה.

המנהל ותפקיריו 3. למנהל יהיו, נוסף לתפקידים שפורטו בחוק עזר זה, תפקידים אלה :

(1) לנהל את מפעל המים של המועצה, לשקוד על שמירתו במצב תקין, לעשות בו את התיקונים הדרושים, להרחיבו או להשלימו, להסדיר ולארגן את עבודתו ואת עבודתם של העובדים המועסקים בו על-ידי המועצה, ולפקח על חלוקת מימיו ;

(2) לפקח על כל מקורות המים באזור שיפוט של המועצה, ועל כל ענין הקשור באספקת מים, חלוקתם והשימוש בהם ;

(3) לפקח על מפעלי המים הפרטיים באזור שיפוט של המועצה.

מפעל מים פרטי 4. (א) לא יקים אדם באזור שיפוט של המועצה, מפעל מים פרטי, ולא יחזיק בו, אלא לפי רשיון מאת המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) המחזיק במפעל מים פרטי ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור בקשה לרשיון.

(ג) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים פרטי למועצה אגרה שנתית בשיעור שנקבע בחוספת.

(ד) הוראת סעיף קטן (ג) לא תחול על באר פרטית המשמשת לאספקת מים עצמית במשק חקלאי.

ברזים ציבוריים 5. (א) המנהל יתקין ברזים ציבוריים במקומות שונים באזור שיפוט של המועצה ויתקין לידם שקתות לפי הצורך, כפי שתקבע ועדת המים.

(ב) לא יחבר המנהל רשת פרטית למפעל המים של המועצה, אלא אחרי התקנת ברזים ציבוריים.

רשת פרטית 6. (א) לא יתקין אדם רשת מים פרטית, לא ישנה רשת מים פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדרושים להעברת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת מים פרטית, לתיקונה או לשינויה, אלא באבזרים שמידתם וסוגם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ב) באבזרים אחרים.

חיבור למפעל המים של המועצה 7. (א) לא יחבר אדם רשת מים פרטית למפעל המים של המועצה, אלא אם הוא מנהל. (ב) בעל נכס המעונין בחיבור רשת מים פרטית למפעל המים של המועצה יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס למועצה מראש :

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת ; וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

החוקת מונה

8. (א) לא יתקין אדם מונה, אלא אם הוא מנהל.

(ב) בעד התקנת מונה ישלם הצרכן אגרת התקנה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) הצרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למונה שבחזקתו וישא בהוצאות בדיקתו, תיקונו או החלפתו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של המנהל או אחד מפקידי המועצה או מפועליה בשעת מילוי תפקידם.

(ד) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שהמונה שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שהמונה ייבדק על ידי המנהל.

(ה) בעד בדיקת המונה כאמור ישלם הצרכן אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא פעל המונה כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שיקבענה לפי התצורות הממוצעת במשך חדשיים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה.

השימוש במים

9. (א) לא יבזבז אדם מים מברז ציבורי ולא ישאיר ברז ציבורי פתוח.

(ב) המחזיק ברשת מים פרטית לא יניח שמים יבזבזו מחמת אבזר פגום, או מחמת שאבזר או ברז נשאר פתוח, או בכל צורה אחרת.

(ג) לא ישתמש אדם ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו, אלא לתצורות בית או לצורך שקבע המנהל ובהתאם לתנאים שקבע.

(ד) אדם שאינו בעל רשיון להחזקת מפעל מים פרטי לא ימכור מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 19 או 20, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

שמירה על
נקיון המים

10. (א) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יניח להכניס לתוכו כל בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ב) לא ישקה אדם כל בעל חיים מברז ציבורי אלא מתוך שוקת מיוחדת שהותקנה לשם כך על ידי המנהל.

(ג) לא יפתח אדם, ולא יקיים, בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל מים.

פגיעה
במפעל מים

11. (א) לא יפגע אדם במפעל מים ולא יעשה בו דבר העלול להפריע, למנוע, להפסיק או להטות את אספקת המים הסדירה.

(ב) לא יעמוד אדם על מיכל, על ברז ציבורי או על כל מיתקן אחר של מפעל מים ולא יטפס עליהם.

הודעה על
קלקולים

12. צרכן חייב להודיע למנהל מיד על כל פגם או קלקול באבזרים ברשת המים הפרטית שבחזקתו.

דרישת תיקונים

13. (א) המנהל רשאי לחייב צרכן, בדרישה בכתב, לתקן, תוך זמן שנקבע בדרישה, כל פגם או קלקול או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

- (ג) לא מילא הצרכן אחרי דרישת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן לפי החשבון שיגיש המנהל.
14. הניחה המועצה צינור מים, בעל נכס שהצינור משמש אותו ישתתף בהוצאות הנחתו בשיעור שנקבע בתוספת.
- השתתפות בהוצאות הנחת צינור
15. (א) בעד אספקת מים לנכס לתצרוכת בית ישלם המחזיק בו למועצה את האגרות המפורטות בתוספת.
- אגרת מים
- (ב) בעד אספקת מים לצרכים אחרים ישלם המשתמש במים את האגרות המפורטות בתוספת.
16. (א) אגרת מים לתצרוכת בית, להשקאת גני ירקות בתוך השטח הבנוי ולצרכים אחרים, פרט לבניה ולהשקאת, אדמה חקלאית, תשולם בארבעה תשלומים רבע-שנתיים שווים ורצופים.
- מוערי התשלום
- (ב) אגרת המים לבניה ולהשקאת אדמה חקלאית תשולם לפני התחלת הבניה או לפני תחילת עונת ההשקאה, תוך שבעה ימים לאחר קבלת הדרישה לכך מאת המועצה.
17. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים או דמי נזק עקב אבדן המונה או קלקולו.
- פקדונות
18. (א) הוראות הסעיפים 15 ו-17 לא יחולו על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, סעד, דת, בריאות, חינוך, תרבות, אמנות או ספורט.
- פסור
- (ב) הוראות הסעיפים 14, 15 (א) ו-17 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו, על פי המלצת לשכת הסעד, כמחוסר אמצעים.
19. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי הוראות חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהםם או פגע בהם בצורה אחרת — יתרה בו המנהל בכתב.
- ניתוק החיבור וחידוש
- (ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום חמישה ימים מיום קבלת ההתראה על ידי הצרכן, לנתק את החיבור בין אותו חלק של רשת המים הפרטית אשר בחזקתו ובין יתר חלקי רשת המים הפרטית או מפעל המים של המועצה.
- (ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל ולאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ד) חיבור שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (ג) רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
20. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך בתיקונים במפעל מים פרטי או ברשת מים פרטית, רשאי המנהל במידת הצורך לנתק, לעכב ולהפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.
- הפסקת מים
- (ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן או בעל מפעל מים פרטי מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

21. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות בין 8.00 ל-17.00, ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —
- (1) לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש מונה, צינור, ברז או שסתום, וכיוצא בהם ;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של המים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.
- (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
22. צרכן הרואה עצמו נפגע על ידי החלטה או דרישה לפי הסעיפים 4 (א), 6 (א), 9 (ג) ו-13 (ד), או 19 (ב) — רשאי לערער עליה לפני ועדת המים של המועצה. הכרעת ועדת המים היא סופית.
23. (א) לא יתקין אדם אבזרים של רשת פרטית, לא יבצע בהם שינוי או תיקון, אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.
- (ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
- (ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
- (ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.
- (ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ו) שרברב המעוניין בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשים לפני תום תקפו של הרשיון.
24. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט על הנכס הנידון בהודעה או בדרישה.
25. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 4 (א), 6 (א) ו-7 (ב), 8 (א), 9, 10, 11, ענשים 13 (ב), 21 (ב) או 23, דינו — קנס 20 לירות.
26. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאל-טייבה (אספקת מים), תשט"ז—1956".

התוספת

שיעור האגרה
בלירות

100.—

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים פרטי (סעיף 4 (ג))

2. אגרות מים (סעיף 15) :

(1) במקום שהותקן מונה —

0.100

(א) לתצרוכת ביתית — לכל מטר מעוקב

0.060

(ב) להשקאה — לכל מטר מעוקב

(2) במקום שלא הותקן מונה —

(א) לתצרוכת ביתית :

0.250 לכל אדם — לחודש

0.120 לכל ראש בהמה — פרט לצאן לבן ושחור — לחודש

0.050 לכל ראש צאן לבן או שחור — לחודש

(ב) לתצרוכת אחרת :

1.250 לכל בית קפה, מסעדה או מזנון — לחודש

7.— לבניה — לכל חדר

0.500 לכל מאפיה — לחודש

0.250 לכל מכונית או טרקטור — לחודש

(ג) להשקאה, פרט לגני ירקות בשטח הבנוי, לכל דונם
100.— קרקע מעובדת — לשנה

להשקאת גני ירקות בתוך השטח הבנוי, לכל מטר
0.100 מרובע של שטח גן הירקות — לחודש

3. השחתת פת בהוצאות הנחת צינור מים (סעיף 14) —

2.500 לכל מטר של חזית הנכס

4. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 7 (ג) (1)) — לכל בנין

5. אגרת חידוש החיבור (סעיף 19 (ג))

6. אגרת התקנת מונה (סעיף 8 (ב))

7. אגרת בדיקת מונה (סעיף 8 (ה))

8. אגרת רשיון שרברב (סעיף 23 (ה))

מחמוד עבד אל חמיד נאשף

נתאשר.

ראש המועצה המקומית אל-טייבה

י"ח בתמוז תשט"ז (27 ביוני 1956)

(חמ 81075)

ישראל בריהודה

שר הפנים

תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשט"ז—1956

חוק עזר למנשה בדבר הסדרת השמירה

בחוקף סמכותה לפי תקנה 2 לתקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים),

תשט"ז—1956 (להלן — התקנות), מתקינה המועצה האזורית מנשה חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בתקנות ובצו המועצות המקומיות (מועצה אזורית מנשה), תש"י—1950.¹

פרשנות

2. בכל ישוב תוקם ועדת שמירה (להלן — ועדה).

ועדת שמירה

¹ ק"ח 003, תשט"ז, עמ' 700.
² ק"ח 000, תש"י, עמ' 490.

3. (א) ועדה תתמנה על ידי הוועד המקומי של הישוב (להלן — הוועד המקומי), מבין חבריו או מבין תושבי הישוב בעלי זכות לבחור לוועד המקומי.
(ב) מספר חברי הוועדה ייקבע על ידי הוועד המקומי, ובלבד שלא יעלה על תשעה.
(ג) הוועד המקומי יודיע למועצה על מינוי הוועדה, הרכבה וכל שינוי בהרכבה.
(ד) לא נתמנתה ועדה לפי סעיף קטן (א), תוך הזמן שנקבע בהודעה על ידי המועצה לוועד המקומי, רשאית המועצה למנותה מבין תושבי תחומה בעלי זכות לבחור למועצה.
4. (א) ועדה תערוך רשימה של תושבי הישוב המסוגלים, לדעתה, להשתתף בשמירת אותו ישוב (להלן — הרשימה).
(ב) ועדה תקבע את היום והשעות בהם חייב תושב הרשום ברשימה (להלן — השומר) לצאת לשמירה, ובלבד שזמן השמירה שייקבע כאמור לא יפגע בשירותו הצבאי של השומר. השומר חייב למלא אחרי הקביעה האמורה.
(ג) סידור השמירה לפי סעיף קטן (ב) ייעשה בהתאם להוראות מפקד אזור (מא"ז), שנתמנה לאותו ישוב.
5. (א) הרשימה וכל הסידור לשמירה הנעשה לפיה, יוצגו במשרד הוועד המקומי ובכל מקום ציבורי אחר, כפי שתורה הוועדה.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד האזור (מא"ז) לדרוש שהועדה תמסור לכל שומר העתק מהרשימה ומהסידור לשמירה במקום להציגם כאמור באותו סעיף קטן.
6. שומר שהוטל עליו לצאת לשמירה, חייב למלא אחרי הוראות מפקד האזור (מא"ז) בכל ענין הנוגע לשמירה בישוב.
7. המועצה תמנה ועדת עררים בת שלושה, שחבריה יהיו מישובים שונים שבתחומה.
8. (א) אדם הרואה עצמו נפגע על ידי קביעת הוועדה לפי סעיף 4 רשאי — תוך שלושה ימים מיום הצגת הרשימה או מסירתה לפי סעיף 5 — להגיש לוועדת עררים ערר מגומק בכתב על יסוד אחד מנימוקים אלה:
(1) שאינו מסוגל לשמירה בכלל או בזמן מסויים;
(2) שהועדה נהגה שלא לפי התור;
(3) שהועדה פגעה בצורה אחרת בסדר הטוב של השמירה.
(ב) החליטה ועדת עררים לדחות את הערר, תודיע על כך בכתב לעורר, לוועדה ולמפקד האזור (מא"ז).
(ג) החליטה ועדת עררים להיענות לערר, כולו או מקצתו, תורה לוועדה בהתאם לכך ותודיע על כך לעורר ולמפקד האזור (מא"ז).
9. ועדה וועדת עררים רשאיות להסדיר לעצמן את עבודתן ואת ישיבותיהן בשים לב להוראות המועצה.
10. העובר על הוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 300 לירות או מאסר שלושה חדשים או שני הענשים כאחד.
11. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למנשה (הסדרת השמירה), תשט"ז—1956".

השם

ה ל ל ג ר ב י ה

ראש המועצה האזורית מנשה

נתאשר.

ד' באב תשט"ז (12 ביולי 1956)

(חם 830004)

י ש ר א ל ב ר - י ה ו ד ה
שר הפנים

תיקון טעות

בתקנות מניעת שטפון (תיקון), תשט"ז—1956, שנתפרסמו בקובץ התקנות 622, תשט"ז, עמ' 1052, בסעיף 1 (2), בפסקאות (א) ו-(ב), במקום "א/11120" צ"ל "א/11120".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).